

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

In quibus rebus cum periculo erratur, vel non. D

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

animum eius attinet, non verū dicit: quia nō quod sentit dicit: quamvis verum inueniatur esse quod dicit. Nec ille liber est à mēdacio, qui ore nesciens loquitur verum, sciens a. voluntate mentitur. Hic queri solet: si Iudæus dicat Christum esse Deū, cum nō ita sentiat animo, vtrum loquatur mēdaciū. Non est mēdaciū, quod dicit: quia licet alter teneat animo, verū tamē est, quod dicit, & ideo non est mēdaciū: mētitur tamen, illud quod verum est dicens. Quod vero omne mēdaciū sit peccatum, Aug. in En. e. 18. paulò superius in initio.

Ibid. c. 22. e-
zusdem libr.
in initio cap.

Aug. in En. c. eod. Gra-
tianusc. 22. q. 2. in ipsa-
rum Psal. 5. Sap. 1. c.

notitiam suas cogitationes ferant. Verbis ergo vtī ad fallaciam, nō ad quod sunt instituta, peccatum est. Nec ideo etiā ullum mēdaciū putandum est nō esse peccatum, quia possumus alicui aliquando prodesse mētiendo: possumus n. vt prædictum est, & furando & adulterando prodesse. Mendaciū quoq; nō tunc tantum esse possumus dicere, quan-

do aliquis lēditur. Cum n. à sciēte dicitur falsum, mendaciū est: siue quis, siue nemo lēdatur. Ecce ex his cōstat omne mēdaciū esse peccatum: tamē de omni mēdacio accipiendum est illud Psal. Perdes omnes qui loquuntur mendaciū. Nec ilud, Os quod mētitur occidit animam. Nec omne mendaciū isto præcepto prohiberi videtur, ne præmissa descriptione mendaciū iocī includi.

Vbi cum periculo erratur vel non.

D
Illud

Illud etiam sciendum est, quod in quibusdam rebus Aug. in pr. magno malo, in quibusdam parvo, in quibus c. 19. in En. dam nullo fallimur. In quibus rebus nihil inter est chirid. ad capescendum Dei regnum, utrum credantur aⁿ Ibid. in pr. non, vel utrum vera putetur an falsa, siue sint siue Ibid. ad fin. nō, in his errare, i. aliud pro alio putare, non arbitriu. trandum est esse peccatum: vel si est, minimum atq; leuissimum. Et sunt vera quedam, quamuis nō vi- deantur: que nisi credantur, ad vitam æternam nō potest perueniri. Et licet error maxima cura caue^t Ibid. c. 17. dus sit non modo in majorib. sed etiam in minori in princ. bus reb. nec nisi rerum ignorantia possit errare, nō tamē est cōsequens, ut continuo erret quisquis a- liquid nescit, sed quisquis se existimat scire, quod, nescit. Pro veron. approbat falsam, quod erroris est proprium. Veruntamē in qua re quisquis erret Ibid. contē interest plurimum. Sunt n. quæ nescire sit melius nūd. Aug. quam scire. Itē nō nullis errare profuit aliquando: Gen. 27. 6 sed in via pedum, non in via morum. Solet etiam queri de Iacob, qui se dixit esse Esau, aliter animo sentiēs, utrum mentitus sit? De hoc Aug. ait, Iacob, quod matre fecit auctore ut falleret patrem, si di- ligenter attendatur, videtur non esse mendacium sed mysterium. Intendebat enim matri obedire, quæ per spiritum nouerat mysterium: & ideo propter familiare consilium Spir. S. quod mater acce- perat, à mendacio excusatur Iacob.

DE PERIURIO.

DISTINCT. XXXIX.

A De periurio.

NVNC de periurio videamus. Periurium est mē. Hiero. super dacium iuramento firmatum. Hic queritur, Hieremiam Vtrum sit periurium, vbi nō est mendacium? Quod in commen- quibusdam videtur ex auctoritate Hiero. dicētes. tariis, ad il- Aduertendum est, quod iusfirandū tres habet co- Hieremia mites, veritatem, iudicium & iustitiam, si ista de- iurabis in fuerint non erit iuramentum, sed periurium. Vbi veritate, autem falsum iuratur, veritas deest. Si ergo falsum cap. 4. to. 5.

VU 4 iure-